

Handibook

Tak já jsem senior. Tedy muž, středního věku, dle některých. Taky ovšem osoba se zdravotním postižením. Prakticky nevidomý. Ale taky mám pocit, že už na dveře klepe pan Eishamer... Tak zrovna tento víkend, jdu na schůzi, která bude za týden, ale neodjedu na setkání, které se pro změnu, koná... To jsem já, Jaryn. Přesto jsem hlavně propagátor a uživatel asistivních technologií. Mluvící počítač mne vrátil do pracovního procesu a mluvící mobil i na cesty ven, mezi kamarády, za kulturou či sportem. (to poslední prosím s uvozovkami). Tak to má být, technika na základě informačních a komunikačních technologií umožní takovému jako já se prostě vrátit do běžného života. Fakt se nemám na co vymlouvat. Stejně jsem nikdy jinak než hlavou a na počítačích nedělal, tak to zvládám, tak se ani nevymluvím. Ale ono mi to poskytuje i osobní svobodu. Mobil s navigací, aplikace, které po vyfocení předmětu mi oznámí co to je, přečtou i dokumenty, načtou QR kódy či NFC čidla a mám zase informace všechny, jako vidící. Tedy téměř. Tu pěknou ženskou si musím prohlédnout rukama. To je jasné. Ale o tom nechci mluvit. Sám pracuji ve firmě ProDeep, která se zabývá využíváním takových technologií pro lidi, kteří je sami nezvládnou, nebo jim mohou pomoci specificky. O tom píšeme v příbězích našich klientů. Velmi mne to inspiruje. Ale hlavně taky pomáhá. A už jsem u té druhé stránky, o pohledu z té druhé strany, uživatelské, jako klient. Jistě, jsem klientem i pro mou sestru, která mi pomáhá s mnohými úkoly, který bych nezvládl. Ona taky umí s počítači, s tou moderní technikou a tak ví, kde jsem, zda jsem v pořádku, jen podle pohybu mého mobilu, nebo na SMS dostane odpověď automaticky i jen na mobil. Proto ještě nemusím naplno využívat služby našich firemních dispečerů. Ví, mluvím, mluvím a nic. Tak už jsem u toho. Ve firmě jsme testovali takovou elektronickou knihu pro seniory. Zde si dá sestavit svoji vlastní knihu. O tom co jej zajímá, co si rád připomene, čím se třeba i rád pochlubí kamarádům. Jenže pro zrakově postižené to je poněkud nefunkční. Naši „ajtáci“ programátoři a pracovníci s nastavující tyto moderní technologie došli s nápadem. Udělat to jinak. Jako aplikaci na mobil. Tak jsem si řekl, co mne zajímá, co bych rád měl v té své virtuální knize, co mne trápí v běžném životě. A tak vzniká aplikace. Je tam kalendář, kde mi může ten, koho si nasdílím, zapisovat mé nezbytné úkoly, jídelníček, léky, ale i třeba rodinné oslavy. Já vím, zatím to zvládám, ale pokud takový kalendář budu sdílet třeba právě se sestrou, tak to bude klapat. A už jsem psal, stárnu, blbnu. A tak je zde i pod jedním tlačítkem zavolání pomoci, přístup ke komunikaci s těmi, se kterými to chci. A velmi mne potěšila hlavně ta druhá část této pomyslné knihy. Jsou to moje zážitky, vzpomínky zašifrované do videí, do zvukových souborů. Rád si to již dnes prohlížím.

Příklady dobré praxe byly vytvořeny v rámci mezinárodního projektu **Support Patients through E-Services Solutions (SPES)**, který je financován z programu CentralEurope a zdrojů ProDeep, o.s.

Já vím, že nevidím, ale ono to i mluví a těmi obrázky se mohu pochlubit kamarádce, když ji potkám venku. A že jsem to již udělal. A tak jsem se radostně stal zase o trochu víc klientem než pracovníkem v sociálních službách. Kdysi jsem o sobě říkal, že jsem modrý mozek, to proto, že jsem pracoval na železnici. Nyní budu muset pomalu své označení změnit. Jsem ten, co má mozek v kapse!?!

Text zpracoval Jaroslav Čajka

Příklady dobré praxe byly vytvořeny v rámci mezinárodního projektu **Support Patients through E-Services Solutions (SPES)**, který je financován z programu CentralEurope a zdrojů ProDeep, o.s.